Recensie: Four seasons changed ****

deSingel Antwerpen
zaterdag 24 januari 2026

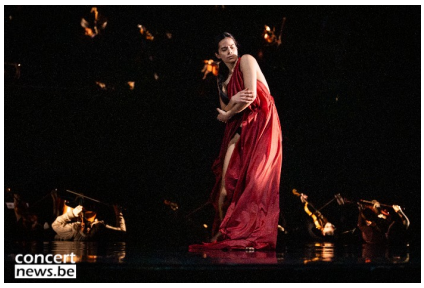

foto © Bjé¶rn Comhaire

Recensie:
Een gedeeltelijke staande ovatie ontving Four seasons changed in de Rode Zaal van deSingel, een concertchoreografie van Jolente De Maeyer (concept, muzikale leiding, solo viool) en Michiel Vandevelde (choreografie, concept, scenografie, lichtontwerp), gedanst door Amanda Barrio Charmelo en muzikaal uitgevoerd door BRYGGEN - Bruges Strings.

Alleen al voor de live uitvoering van Max Richters 'Recomposed: The Four Seasons' en Didem Coskunsevens elektronische muziek in 'Traveler on a Winter's Night, part 1 and 2' te horen, die laatste werd gebruikt voor de proloog en de epiloog van Four seasons changed, is het de moeite om naar deze voorstelling te gaan kijken. Slechts twee muzikanten zitten terwijl ze de muziek spelen: Jan De Vlieger op clavecimbel en Leen Van der Roost op harp. Alle strijkers zien we namelijk bewegen over het podium terwijl ze hun snaarinstrument bespelen of zelfs in het half duister hun partij uitvoeren. En of dat indrukwekkend is.
De vier jaargetijden vormen samen een cyclus en dat is deze Four seasons changed dan ook niet anders, een die geboorte en dood en de overgang daartussen toont. Amanda Barrio Charmelo zien we in het begin van de voorstelling liggend op haar buik op de podiumvloer stilaan recht komen terwijl we adem door de luidsprekers horen. Net zoals ze de dans aanvangt, zal ze die zo'n uurtje later ook neerleggen.
Voor de lente vonden de makers hun inspiratie bij de choreografie van Isadora Duncan, de zomer bij Anna Halprin, voor de herfst is dat Pina Bausch en de winter tenslotte Trisha Brown. Wie de vier jaargetijden zegt, associeert daarbij meteen ook het verschil in dynamiek en dat zien we ook in Four seasons changed. Bij de start zien we de danseres in en uit de spotlight de grenzen van haar dansvlak aftasten en doorbreken, om uiteindelijk op een veel groter vlak terecht te komen. We zien de muzikanten en de danseres rond hun as draaien terwijl ze muziek blijven spelen. De cirkelvorm komt hier visueel duidelijk naar boven. De dynamiek zit 'm ook in het lichtontwerp dat traag verandert tot zeer snel in stroboscopische pulserende ritmes.
De rechthoekige spiegel die schuin bovenaan de scène hangt, geeft de toeschouwer de mogelijkheid om te kijken naar het scènebeeld wanneer ze met hun ruggen gekeerd naar het publiek bewegen of naar het spiegelbeeld waarbij ze naar de aanwezigen gekeerd staan. Het dubbele beeld getuigt van een prachtige uitgevoerde esthetiek. Nadat creatives en de uitvoerders een terecht wervelend applaus ontvingen, hoorden we onze buren zeggen dat klassieke muziek niet saai hoeft te zijn. Zo is dat. En Four seasons changed bewees dat met verve.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.